

Sygn. akt II Ka 273/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Wojciechowski (spr.)

Sędziowie: SSO Waldemar Nycz

SSO Piotr Popek

Protokolant: st.sekretarz sądowy Ewa Gronko

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Rzeszowie - Zbigniewa Husa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 lipca 2013 r.

sprawy **K. S.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Rzeszowie

od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie

z dnia 8 marca 2013 r., sygnatura akt X K 1551/12

I. **zmienia** zaskarżony wyrok w ten sposób, że za podstawę prawną środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przyjmuje przepis art. 42 § 2 kk,

II. **utrzymuje** w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części,

III. **zwalnia** oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II Ka 273/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 8 marca 2013 r. X K 1551/12 oskarżony **K. S.** uznany został za winnego tego, że w dniu 2 listopada 2012 r. około godziny 0.20 w N. woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu podczas pierwszego badania, 0,55 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu podczas drugiego badania, 0,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu podczas trzeciego badania, i 0,38 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu podczas czwartego badania) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny - samochód osobowy m-ki V. o nr rej. (...), tj. czynu z art. 178 a § 1 kk i za to na podstawie art. 178 a § 1 kk skazany na karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 60,00 złotych.

Na podstawie art. 42 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat.

Na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego środka karnego zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 2 listopada 2012r.

Na podstawie art. 627 kpk zasądono od oskarżonego na rzecz Skarbu państwa koszty sądowe w kwocie 330 zł.

Powyższy wyrok w części dotyczącej podstawy prawnej orzeczenia środka karnego zaskarżył oskarżyciel publiczny, zarzucając obrazę przepisu prawa materialnego poprzez przyjęcie jako podstawy zastosowania środka karnego art. 42 § 1 kpk w sytuacji, gdy właściwą podstawą jego zastosowania jest art. 42 § 2 kk.

W konkluzji skarżący domagał się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie prawidłowej kwalifikacji prawnej zastosowania środka karnego wobec oskarżonego K. S. w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres lat dwóch na podstawie art. 42 § 2 kk.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Zarówno zarzut stawiany zaskarżonemu rozstrzygnięciu, jak i wyprowadzony z niego wniosek zyskują akceptacyjną ocenę Sądu odwoławczego.

Dzieje się tak dlatego, że właściwe odkodowanie treści art. 42 kk, który to przepis składa się z kilku jednostek redakcyjnych, prowadzi do klarownego rezultatu, że pomiędzy jego § 1 a § 2 zachodzi relacja szczególności. Z tego też względu podstawę prawną orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju wobec sprawy przestępstwa z art. 178 a § 1 kk winien stanowić § 2 wskazanego przepisu ustawy karnej, przy czym rozstrzygnięcie Sądu orzekającego w tej mierze zyskuje charakter obligatoryjnego.

W świetle wyrażonego powyżej zapatrywania konieczna stała się ingerencja Sądu odwoławczego w treść zaskarżonego orzeczenia w zakresie określonym w pkt I wyroku wydanego w następstwie kontroli instancyjnej.

Biorąc natomiast pod uwagę, że stwierdzone uchybienie postrzegać należy jako oczywistą omyłkę Sądu Rejonowego, a przy tym godzącą w nieuprawniony sposób w uzgodnienia dokonane pomiędzy oskarżycielem publicznym a oskarżonym, to zachodzą racjonalne podstawy do przyjęcia, iż względy słuszności przemawiają za zwolnieniem oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, pomimo że doszło do zmiany zaskarżonego wyroku na niekorzyść oskarżonego.

Wyrok Sądu Okręgowego znajduje oparcie w przepisach art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 438 pkt 1 kpk oraz art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk.